

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2007624

van 9 januari 2014

- Opposant:** **Tjark Auerbach**
Lindauer Strasse 21
88069 Tettngang
Duitsland
- Gemachtigde:** **NLO**
J.W. Frisolaan 13
2517 JS Den Haag
Nederland
- Ingeroepen recht:** **internationale inschrijving 846194**

AVIRA

tegen
- Verweerder:** **Van de Velden Holding B.V.**
Westervoortsedijk 55
6827 AT Arnhem
Nederland
- Gemachtigde:** **Arnold + Siedsma (Amsterdam)**
Postbus 71720
1008 DE Amsterdam
Nederland
- Betwiste merk:** **Benelux depot 201211**

ALVIRA

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 12 mei 2010 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk ALVIRA voor waren en diensten in de klassen 9, 36 en 37. Het depot is onder nummer 201211 in behandeling genomen en gepubliceerd op 18 april 2012. Het betrof hier een conversie van een gemeenschapsmerk.
2. Op 14 juni 2012 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de internationale inschrijving 846194 van het woordmerk AVIRA, waarbij een territoriale uitbreiding naar de Europese Unie werd ingediend op 5 juni 2008 en ingeschreven op 4 maart 2010 voor waren en diensten in de klassen 9, 38, 41, 42 en 45.
3. De opposant is daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht zoals blijkt uit het register.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren en diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands. De argumenten werden uitgewisseld in het Engels.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 18 juni 2012.
8. De verweerder heeft op 19 juli 2012 een warenbeperking ingediend. Een mededeling betreffende het aantekenen van deze warenbeperking is door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "Bureau") aan partijen gezonden op 15 augustus 2012.
9. Naar aanleiding van een gezamenlijk verzoek tot verlenging van de *cooling-off* is de contradictoire fase van de procedure aangevangen op 19 oktober 2012. Het Bureau heeft op 26 oktober 2012 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 26 december 2012 is gegeven om zijn argumenten en eventuele stukken ter onderbouwing van de oppositie in te dienen.
10. Op 29 oktober 2012 heeft het Bureau partijen op de hoogte gesteld van de aanstelling van Arnold + Siedsma (Amsterdam) als gemachtigde van verweerder.
11. De verweerder heeft op 16 november 2012 wederom een warenbeperking ingediend. Een mededeling betreffende het aantekenen van deze warenbeperking is door het Bureau aan partijen gezonden op 19 november 2012.
12. Op 21 december 2012 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 4 januari 2013 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 4 maart 2013 is gegeven om hierop te reageren.

13. Op 9 januari 2013 heeft verweerder te kennen gegeven dat hij in dit stadium van de procedure nog niet wenste te reageren op de argumenten van opposant, maar dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot het ingeroepen recht.
14. Op 14 januari 2013 heeft het Bureau opposant verzocht bewijzen van gebruik in te dienen en hem hiertoe een termijn gesteld tot en met 14 maart 2013.
15. Op 5 februari 2013 heeft opposant gereageerd op het verzoek om bewijzen van gebruik door te stellen dat het ingeroepen recht nog niet gebruiksplchtig is. Het Bureau heeft deze reactie op 13 februari 2013 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 13 april 2013 om daarop te reageren, alsmede op de argumenten van opposant.
16. Op 25 maart 2013 heeft verweerder zijn reactie ingediend. Aangezien deze reactie niet in tweevoud werd ingediend, heeft het Bureau verweerder op 27 maart 2013 verzocht om een tweede identiek exemplaar in te dienen met een termijn tot en met 27 mei 2013.
17. Het gevraagde tweede exemplaar van de argumenten werd op 5 april 2013 door verweerder ingediend en op 15 april 2013 doorgezonden aan opposant.
18. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.
19. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

20. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten van opposant

21. Het ingeroepen recht en het bestreden teken zijn beide zuivere woordmerken, bestaande uit respectievelijk vijf en zes letters, aldus opposant. Het enkele verschil is gelegen in de extra letter "L" in het bestreden teken. Volgens opposant weegt dit niet op tegen de overeenstemming van de eerste letter "A" en de gedeelde uitgang "VIRA". Merk en teken zijn volgens hem visueel en auditief sterk overeenstemmend. Merk en teken hebben beide geen betekenis en een begripsmatige vergelijking is volgens opposant dan ook niet mogelijk.
22. De waren in klasse 9 van merk en teken zijn volgens opposant in verregaande mate soortgelijk. De financiële diensten in klasse 36 van verweerder zijn complementair aan de waren in klasse 9 en de diensten in de klassen 38, 41, 42 en 45 van opposant. De diensten in klasse 37 van verweerder kunnen volgens opposant overeenstemmen met de diensten in klasse 42 van opposant, vanwege de complementariteit met de software.

23. Er is volgens opposant sprake van gevaar voor verwarring en hij verzoekt het Bureau de oppositie toe te wijzen, de inschrijving van het bestreden teken te weigeren voor alle waren en diensten, maar in ieder geval voor de waren in klasse 9 en verweerder te verwijzen in de kosten.

24. In reactie op het verzoek om bewijzen van gebruik in te dienen, stelt opposant dat het ingeroepen recht nog niet gebruiksplichtig is, aangezien de oppositie gebaseerd is op de uitbreiding naar de Europese Unie van de internationale registratie.

B. Reactie van verweerder

25. Volgens verweerder wil opposant de indruk wekken dat er sprake is van soortgelijke waren en diensten, maar dit is volgens hem geenszins het geval. Verweerder licht toe actief te zijn op het gebied van betaalautomaten, ter ondersteuning van deze stelling voegt hij een uitdraai van zijn website bij. Om duidelijk te maken dat er sprake is van andere waren en diensten, heeft verweerder een warenbeperking aan laten tekenen. Volgens verweerder heeft opposant door gebruik van de woorden "te weten" klasse 9 geen bescherming voor de algemene termen, maar enkel voor de specificatie die op deze woorden volgen. Er is volgens verweerder geen sprake van soortgelijkheid tussen enerzijds de betaalautomaten in het bestreden teken en anderzijds de software van opposant. Software is tegenwoordig onderdeel van zoveel waren, zoals horloges, auto's en muziekinstrumenten, maar dat maakt nog niet dat deze producten soortgelijk zijn aan software en hetzelfde geldt voor de betaalautomaten, aldus verweerder.

26. Volgens verweerder is het gezien de niet soortgelijkheid van de waren en diensten niet nodig om in te gaan op de vergelijking van de tekens, die in ieder geval niet identiek zijn.

27. Tot slot stelt verweerder dat de aankoop van een betaalautomaat nooit door de gewone consument gedaan wordt, maar altijd door de winkelier of bijvoorbeeld de uitbater van de horecagelegenheid. Bij de aanschaf van de betaalautomaat zal goed naar de productspecificaties en voorwaarden gekeken worden, waardoor het gevaar voor verwarring verminderd wordt.

28. Het bestreden teken is reeds drie jaar op de markt en al die tijd is er nooit enige vorm van verwarring geweest, wat volgens verweerder alleen maar bevestigt dat de waren verschillend zijn en dat er daarom geen enkel gevaar voor verwarring te duchten is.

29. Verweerder verzoekt het Bureau de oppositie af te wijzen en opposant in de kosten te veroordelen.

III. BESLISSING

A.1 Gebruiksbewijzen

30. Verweerder heeft opposant verzocht om bewijzen van gebruik in te dienen.

31. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

32. In casu werd het bestreden teken gepubliceerd op 18 april 2012 en het ingeroepen recht werd ingeschreven in de Europese Unie op 4 maart 2010.

33. Aangezien de inschrijving van het ingeroepen recht binnen een periode van vijf jaar voorafgaand aan deze publicatie heeft plaatsgevonden, is het merk van opposant nog niet gebruikspflichtig en is het verzoek van verweerder dus ongegrond, zoals opposant ook terecht heeft aangegeven in zijn brief van 5 februari 2013 (zie overweging 15).

A.2 Verwarringsgevaar

34. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

35. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

36. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

37. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

38. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt

opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen.

39. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
AVIRA	ALVIRA

Visuele vergelijking

40. Beide merken zijn zuivere woordmerken. Het merk van opposant bevat vijf letters, het teken van verweerder zes. De eerste letter van merk en teken is identiek, evenals de laatste vier letters. Het verschil wordt gevormd door de toevoeging van de letter L in het bestreden teken.

41. Hoewel de consument in beginsel meer belang zal hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), is het Bureau van oordeel dat dit in onderhavig geval de grote gelijkenissen niet wegneemt, alle vijf de letters van het ingeroepen recht worden immers identiek hernomen in dezelfde volgorde en er is slechts sprake van één letter verschil die wordt toegevoegd. Dit verschil is naar oordeel van het Bureau onvoldoende om de grote visuele overeenkomsten tussen merk en teken teniet te doen.

42. De tekens zijn in visueel opzicht in sterke mate overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

43. Ook bij de auditieve vergelijking geldt dat het eerste en het laatste deel identiek zijn en identiek worden uitgesproken. Merk en teken bestaan beide uit drie lettergrepen. Evenals bij de visuele vergelijking het geval is, is het verschil dat ontstaat door de toevoeging van de extra letter L in het bestreden teken onvoldoende om de grote auditieve overeenkomsten tussen merk en teken teniet te doen.

44. De tekens zijn op auditief vlak in sterke mate overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

45. Zowel AVIRA als ALVIRA hebben geen betekenis, een begripsmatige vergelijking is dan ook niet aan de orde.

Conclusie

46. De tekens stemmen visueel en auditief in hun totaalindruk in sterke mate overeen en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

Vergelijking van de waren en diensten

47. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

48. Bij vergelijking van de waren en diensten van de ingeroepen rechten en de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

49. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende, waarbij rekening is gehouden met de warenbeperkingen die verweerder heeft aangebracht (zie overwegingen 8 en 11):

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 9 Computerprogramma's en delen en accessoires hiervoor, te weten subprogramma's, programmamodules, programmamakers, ondersteuningssoftware en computer interfaces; data vastgelegd op gegevensdragers.	Klasse 9 Apparaten en instrumenten voor de overdracht, ontvangst en opslag van gegevens op het gebied van transacties en betalingen, namelijk betaalautomaten.
	Klasse 36 Financiële diensten.
	Klasse 37 Onderhoud en reparatie; installatie; installatiewerkzaamheden; aanpassen en installeren van hardware op het gebied van overdracht van gegevens, transacties en elektronische spaarprogramma's (zogenaamde "loyalty-systemen").
Klasse 38 Verzamelen en verstrekken van nieuws en verzameling en overdracht van data; beheren van een elektronisch informatie- en communicatiesysteem (begrepen in deze klasse); diensten van een database; diensten in verband met online diensten op het internet, te weten overbrengen van informatie.	
Klasse 41 Opvoeding; training; ter beschikking stellen en publiceren van publicaties via alle media.	
Klasse 42 Computerprogrammering; technische advisering betreffende gebruik en toepassing van software; installatie en onderhoud van computer software; diensten van een software house, te weten bouw, ontwerp, programmering, updating, onderhoud en installatie van software; systeemanalyse and advisering voor de toepassing van software, alsmede advisering, ondersteuning en ontwerp van datastructuren en de aanpassing	

daarvan; diensten in relatie tot internet, te weten ontwerp en onderhoud van programma's voor gebruik met internet en/of voor gebruik van internet, alsmede advisering betreffende gebruik en verdere ontwikkeling van dergelijke programma's.	
Klasse 45 Veiligheidsadviezen op het gebied van de bescherming van waarden en personen.	

Klasse 9

50. De waren in klasse 9 van verweerder zijn beperkt tot "betaalautomaten", de toevoeging van het woord "namelijk" heeft immers geen voorbeeldfunctie, maar een beperkende functie. Betaalautomaten zijn niet soortgelijk aan de waren en diensten van het ingeroepen recht. Deze zien namelijk in hun algemeenheid op, kort gezegd, het verzamelen en beheren van data en op computerprogrammering en advisering hieromtrent. Het enkele feit dat betaalautomaten ook gebruik maken van software en randapparatuur is niet voldoende om deze waren en diensten soortgelijk te maken. De aard, het doel, de toepassing en de distributiekanaal van betaalautomaten zijn namelijk zeer specifiek.

Klasse 36

51. De "financiële diensten" in klasse 36 van verweerder zijn niet soortgelijk aan de waren en diensten van opposant. Ook hier geldt dat de aard, het doel, de toepassing en de distributiekanaal zeer specifiek zijn en daarmee verschillend aan die van de waren en diensten van opposant.

Klasse 37

52. De termen "onderhoud en reparatie; installatie; installatiewerkzaamheden" zijn onvoldoende duidelijk en nauwkeurig (zie voor meer uitleg de gezamenlijke mededeling van het European Trade Mark and Design Network en de Mededeling Directeur-Generaal van 20 november 2013, beide op de website van het Bureau beschikbaar).

53. Zoals vermeld in de hierboven genoemde aanvullende mededeling van het Bureau, ligt de verantwoordelijkheid voor een correcte omschrijving van de waren en diensten bij de merkhouders zelf. Het is aan de merkhouders om de omvang te bepalen van de bescherming die door hem geclaimd wordt en daarbij bewoordingen te gebruiken die voldoende duidelijk en nauwkeurig zijn. In oppositieprocedures hanteert het Bureau de stelregel dat de consequenties van het onvoldoende duidelijk en nauwkeurig zijn van een omschrijving voor rekening komen van de partij die zich van een dergelijke omschrijving bedient. In geval van een oppositie waarbij de ene partij vage termen gebruikt en de andere partij termen die voldoende duidelijk en nauwkeurig zijn, zal het Bureau, in geval van twijfel aangaande de soortgelijkheid, beslissen ten voordele van de laatste. Het Bureau nodigt partijen niet actief uit om de opgave van waren of diensten van hun inschrijving of depot te beperken. Dit zou immers op gespannen voet staan met de rol die het Bureau als beslissende instantie in procedures tussen partijen behoort te vervullen en het beginsel dat partijen de omvang van het geschil en de middelen bepalen.

54. Nu de genoemde termen te vaag zijn, zouden bijvoorbeeld ook de diensten "technische advisering betreffende gebruik en toepassing van software; installatie en onderhoud van computer software; diensten van een software house, te weten bouw, ontwerp, programmering, updating, onderhoud en installatie van software; diensten in relatie tot internet, te weten ontwerp en onderhoud

van programma's voor gebruik met internet en/of voor gebruik van internet, alsmede advisering betreffende gebruik en verdere ontwikkeling van dergelijke programma's" van het ingeroepen recht daaronder kunnen vallen. Deze diensten moeten dus soortgelijk worden geacht.

55. "Aanpassen en installeren van hardware op het gebied van overdracht van gegevens, transacties en elektronische spaarprogramma's (zogenaamde "loyalty-systemen")" is soortgelijk aan de waren en diensten van opposant. Deze waren en diensten worden immers in onderlinge samenhang met elkaar gebruikt.

Conclusie

56. De waren en diensten van het betwiste teken zijn voor een deel soortgelijk en voor een deel niet soortgelijk aan de waren en diensten van het ingeroepen recht.

A.3 Globale beoordeling

57. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

58. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Voor de waren en diensten in de klassen 9 en 36 van verweerder is er sprake van een verhoogd aandachtsniveau. Voor de overige waren en diensten geldt dat het gaat om waren en diensten die zowel bestemd kunnen zijn voor professionele gebruikers als voor de gewone particuliere consument, zodat moet uitgegaan worden van het laagste aandachtsniveau en het gemiddeld aandachtsniveau van het in aanmerking komen publiek dus normaal geacht mag worden.

59. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

60. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren en diensten in kwestie.

61. Het Bureau is op grond van het bovenstaande, en in het bijzonder de sterke mate van overeenstemming van de tekens, van oordeel dat het publiek kan menen dat de diensten die soortgelijk zijn afkomstig zijn van dezelfde of een economisch verbonden onderneming. Voor deze diensten geldt overigens geen verhoogd aandachtsniveau.

B. Overige factoren

62. Volgens verweerder is het bestreden teken reeds drie jaar op de markt en al die tijd is er nooit enige vorm van verwarring geweest, wat volgens hem alleen maar bevestigt dat de waren en diensten verschillend zijn en dat er daarom geen enkel gevaar voor verwarring te duchten is (zie overweging 28). In het kader van een oppositie wordt op grond van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE juncto artikel 2.3, sub b BVIE echter onderzocht of er verwarring *kan* (cursivering door het Bureau toegevoegd) ontstaan.

63. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten (zie overweging 29). Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

64. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring voor de soortgelijke diensten.

IV. BESLUIT

65. De oppositie met nummer 2007624 wordt gedeeltelijk toegewezen.

66. Benelux depot 201211 wordt niet ingeschreven voor de volgende diensten:

Klasse 37 Onderhoud en reparatie; installatie; installatiewerkzaamheden; aanpassen en installeren van hardware op het gebied van overdracht van gegevens, transacties en elektronische spaarprogramma's (zogenaamde "loyalty-systemen").

67. Benelux depot met nummer 201211 wordt ingeschreven voor de volgende waren en diensten:

Klasse 9 Apparaten en instrumenten voor de overdracht, ontvangst en opslag van gegevens op het gebied van transacties en betalingen, namelijk betaalautomaten.

Klasse 36 Financiële diensten.

68. Geen van de partijen wordt verwezen in de kosten op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk wordt toegewezen.

Den Haag, 9 januari 2014

Saskia Smits

Camille Janssen

Willy Neys

(rapporteur)

Administratieve behandelaar: Ellen van Holst